

PROJEKT EU peníze školám



Střední škola
uměleckomanažerská, s.r.o.

Číslo projektu: CZ.1.07/1.5.00/34.0320

Název projektu: Moderní škola

Název školy: Střední škola uměleckomanažerská, s.r.o., Táborská 185, Brno

Předmět: Písmo a typografie

Téma: Ald – Obtékání objektu

Ročník: 2.

Jméno autora: Bc. Beneš Jaroslav

Číslo šablony: VY_32_INOVACE_BEN_PAT.2_3_3



INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Obtékání textu okolo obrázku budeme provádět jednoduchým pokynem v panelu Text Wrap.

Po osmi letech je na českém trhu k dostání druhý překlad „Svenssona“. O tom, jak dopadl, informuje následující recenze.

Ihned poté, co se v roce 1999 objevilo na pultech knihkupectví první vydání knihy Collins Bird Guide, sklídilo mezi ornitologickou veřejností obrovský úspěch a krátce nato bylo označeno za nejlepší příručku pro určování ptáků západopalearktické oblasti. Obsáhlost (knihy pokrývá nejen oblast Evropy, ale také severní Afriky a Blízkého východu) v kombinaci s věrnými ilustracemi od předních evropských malířů ptáků a kvalitním doprovodným textem od experta na terénní určování ptáků dala vzniknout opravdu perfektní určovací příručce, která snadno překonala všechny své předchůdce. Popisuje nebo alespoň uvádí všechny druhy zaznamenané ve sledované oblasti, včetně vzácných zatoulanců a druhů introdukovaných a uniknuvších ze zajetí. U většiny z nich (s výjimkou posledních tří jmenovaných skupin, které jsou uvedeny na konci knihy) jsou vyobrazení šaty jednotlivých p...

Druhé, aktualizované vydání se na trhu objevilo v roce 2009, a od svého předchůdce se výrazně liší. Nejnápadnější změny se odehrály v taxonomické oblasti, v rámci které přibýlo 41 nových druhů a tím pádem i 24 nových dvoustran. Na první pohled je patrné také „přeházení“ jednotlivých skupin – první vydání začínalo potáplice-

mi a pokračovalo přes potápky a veslonohé dál, až k pěvcům, ve druhém vydání jsou na základe současných poznatků nejdříve vrubozobí a hrabaví. Oproti prvnímu vydání je příjemnou změnou také vylepšení desítek ilustrací a aktualizace map rozšíření. První české vydání vyšlo v roce 2004 (Svojtka & Co., Praha; překlad Romana Anděrová). První nadšení však krátce na to vystřídalo zklamání, neboť se zjistilo, že překlad obsahuje řadu nepřesností i vložných nesmyslů, které mohou mást zvláště amatérské ornitology. Nejrizikovějšími oblastmi byly početnost druhů v ČR a české názvosloví, ale chyby se objevovaly i v samotném překladu. Mohli jsme se tak například dočíst, že vlašťovka obecná na našem území hnízdí v počtu menším než 100 párů (ve skutečnosti je celková početnost odhadována na 400-800 tisíc párů) nebo káně lesní v počtu větším než 100 tis. párů (velikost skutečné populace 9500-13000 párů). Kvůli špatnému názvosloví jsme se pak mohli setkat například s neexistující žlunou levantskou (správně žluna africká) nebo orlem nepálským (správně orel stepní).

Zprávu, že se začíná pracovat na novém, přepracovaném vydání, tak většina ornitologů přijala s nadšením a velkým očekáváním, zda se překladatel (Robert Doležal) dokáže vyvarovat chyb z prvního vydání a neudělá nějaké další.

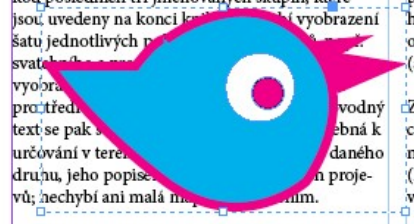
Druhé vydání (Ptáci Evropy, severní Afriky a Blízkého východu, vydalo nakladatelství Ševčík, Plzeň 2012) se stejně jako jeho předchůdce na první pohled příliš liší od anglického originálu. Má tak celé uhlově černé desky se zlatavě bílým nápisem a ilustraci letičích rybáka dlouhoocasého. Co však mnohé nemile překvapí již při zběžném

ohledání je měkká vazba. Nevím, proč byl zvolen zrovna tento typ (nižší hmotnost?), ale do terénu kam je příručka primárně určena, se nehodí a kniha je díky ní výrazně choulostivější. Naopak při jejím listování na první pohled potěší zachování vysoké kvality tisku a papíru. Dostáváme se tedy k samotnému překladu. Po chvíli pročítání je již patrné, že na rozdíl od prvního vydání prošla odbornou recenzí (od RNDr. Jiřího Horáčka) a úspěšně se tak vyhnula jeho největším problémům (chybám v názvosloví a početnosti v ČR). U názvů nedávno vzniklých druhů, které ještě nemají ustálený název v češtině, se autor radil s Faunistickou komisí České společnosti ornitologické a takový název od ostatních jednoduše odlišil netučným písmem. Toto řešení považuji za velmi vhodné.

Bohužel, ani tentokrát v textu nechybí faktické chyby a překlepy. První nalezneme již na první straně v ilustraci topografie ptačího těla, kde jsou ruční krovky chybně označeny za ruční letky, a do konce knihy jich můžeme napočítat celkem 10 (z toho 2 jsou zřejmě již v originále) + dalších asi 19 překlepů (jejich seznam je k dispozici zde: http://birdwatcher.cz/novy_svensson_chyby.html). Vlastník druhého anglického vydání si v českém překladu u několika druhů všimne také další nesrovnalosti – doplňování původního textu novým, přímo nesouvisejícím s výskytem v ČR. Sám autor tento krok zdůvodňuje tím, že mu při překládání anglického originálu místy český text nevycházel na celou stranu, a byl proto požádán, aby ho doplnil svým vlastním. Rozhodl se tak vycházet z aktuálního vydání Fauny ČR - Ptáci, ale text označil a neopatřil poznámkou, což může působit značně matoucím dojmem: že se informace týká

Panel Glyphs & Text Wrap. Ovládání nastavení textového oběhu (Wrap Options) a kontur (Contour Options). Nastavení: Wrap To: Both Right & Left Sides, Type: [výběr].

Panel Pages, Layers, Swatches, Glyphs, Text Wrap, Stroke, Gradient, Story, Hyperlinks, Effects, Paragraph, Paragraph Styles, Character, Character Styles.



preklad „Svenssona“. O tom, jak dopadl, informuje následující recenze. Ihned poté, co se v roce 1999 objevilo na pultech knihkupectví první vydání knihy Collins Bird Guide, sklídilo mezi ornitologickou veřejností obrovský úspěch a krátce nato bylo označeno za nejlepší příručku pro určování ptáků západopalearktické oblasti. Obsáhlost (knihy pokrývá nejen oblast Evropy, ale také severní Afriky a Blízkého východu) v kombinaci s věrnými ilustracemi od předních evropských malířů ptáků a kvalitním doprovodným textem od experta na terénní určování ptáků dala vzniknout opravdu perfektní určovací příručce, která snadno překonala všechny své předchůdce. Popisuje nebo alespoň uvádí všechny druhy zaznamenané ve sledované oblasti, včetně vzácných zatonlanců a druhů introdukovaných a unikajících ze zajetí. U většiny z nich (s výjimkou posledních tří jmenovaných skupin, které jsou uvedeny na konci knihy) nechybí vyobrazení šatu jednotlivých pohlaví, mladých ptáků, popř. svatebního a prostého šatu, mnohde nechybí ani vyobrazení více poddruhů, v letu, v typickém prostředí nebo při typickém chování. Doprovodný určování v terénu, tj. typickým prostředím daného druhu, jeho popisem a popisem hlasových projevů; nechybí ani malá mapka s rozšířením.

Druhé, aktualizované vydání se na trhu objevilo v roce 2009, a od svého předchůdce se výrazně liší. Nejnápadnější změny se odehrály v taxonomické oblasti, v rámci které přibýlo 41 nových druhů a tím pádem i 24 nových dvoustran. Na první pohled je patrné také „přeházení“ jednotlivých skupin – první vydání začínalo potápěcími a pokračovalo přes potápky a veslonohé dál, až k pěvcům, ve druhém vydání jsou na základě současných poznatků nejdříve vrubozobí a hrabaví. Oproti prvnímu vydání je přilemnou změnou také vylepšení desítek ilustrací a aktualizace map rozšíření. První české vydání vyšlo v roce 2004 (Svojtka & Co., Praha; překlad Romana Anděrová). Prvotní nadšení však krátce na to vystřídalo zklamání, neboť se zjistilo, že překlad obsahuje řadu nepřesností i vyložených nesmyslů, které mohou mást zvláště amatérské ornitology. Nejrizikovějšími oblastmi byly početnost druhů v ČR a české názvosloví, ale chyby se objevily i v samotném překladu. Mohli jsme se tak například dočíst, že vlašťovka obecná na našem území hnízdí v počtu menším než 100 párů (ve skutečnosti je celková početnost odhadována na 400-800 tisíc párů) nebo káně lesní v počtu větším než 100 tis. párů (velikost skutečné populace 9500-13000 párů). Kvůli špatnému názvosloví jsme se pak mohli (správně žluna africká) nebo orlem nepálským (správně orel stepní).

Zprávu, že se začíná pracovat na novém, přepracovaném vydání, tak většina ornitologů přijala s nadšením a velkým očekáváním, zda se překladatel (Robert Doležal) dokáže vyvarovat chyb z prvního vydání a neudělá nějaké další.

Druhé vydání (Ptáci Evropy, severní Afriky a Blízkého východu, vydalo nakladatelství Ševčík, Plzeň 2012) se stejně jako jeho předchůdce na první pohled příliš neliší od anglického originálu. Má tak celé uhlavě černé desky se zlatavě bílým nápisem a ilustraci letičiho rybáka dlouhoocasého. Co však mnohé nemile překvapí již při zběžném ohledání je měkká vazba. Nevím, proč byl zvolen zrovna tento typ (nižší hmotnost?), ale do terénu, kam je příručka primárně určena, se nehodí a kniha je díky ní výrazně choulostivější. Naopak při jejím listování na první pohled potěší zachování vysoké kvality tisku a papíru. Dostáváme se tedy k samotnému překladu. Po chvíli pročítání je již patrné, že na rozdíl od prvního vydání prošla odbornou recenzí (od RNDr. Jiřího Horáčka) a úspěšně se tak vyhnula jeho největším problémům (chybám v názvosloví a početnosti v ČR). U názvů nedávno vzniklých druhů, které ještě nemají ustálený název v češtině, se autor radil s Faunistickou komisí České společnosti ornitologické a takový název od ostatních jednoduše odlišil netučným písmem. Toto řešení považují za velmi vhodné.

Bohužel, ani tentokrát v textu nechybí faktické chyby a překlepy. První nalezneme již na první

Glyphs Text Wrap

Wrap To: Both Right & Left Sides

Contour Options: Type: [dropdown]

Include Inside Edges

Označený objekt nebo obrázek je obtékán v rámečku.

příklad „Svenssona“. O tom, jak dopadl, informuje následující recenze.

Ihned poté, co se v roce 1999 objevilo na pultech knihkupectví první vydání knihy Collins Bird Guide, sklídilo mezi ornitologickou veřejností obrovský úspěch a krátce nato bylo označeno za nejlepší příručku pro určování ptáků západopalearktické oblasti. Obsáhlost (knihy pokrývá nejen oblast Evropy, ale také severní Afriky a Blízkého východu) v kombinaci s věrnými ilustracemi od předních evropských malířů ptáků a kvalitním doprovodným textem od experta na terénní určování ptáků dala vzniknout opravdu perfektní určovací příručce, která snadno překonala všechny své předchůdce. Popisuje nebo alespoň uvádí všechny druhy zaznamenané ve sledované oblasti, včetně vzácných a druhů, které jsou uvedeny na konci knihy) nechybí vyobrazení šatu jednotlivých pohlaví, mladých ptáků, popř. svatebního a prostého šatu, mnohde nechybí ani vyobrazení více poddruhů, v letu, v typickém prostředí nebo při typickém chování. Doprovodný text se pak soustřeďuje hlavně na fakta potřebná k určování v terénu, tj. typickým prostředím daného druhu, jeho popisem a popisem hlasových projevů, nechybí ani malá mapka s

Druhé, aktualizované vydání se na trhu objevilo v roce 2009, a od svého předchůdce se výrazně liší. Nejnápadnější změny se odehrály v taxonomické oblasti, v rámci které přibýlo 41 nových druhů a tím pádem i 24 nových dvoustran. Na první pohled je patrné také „přeházení“ jednotlivých skupin – první vydání začínalo potápěčmi a pokračovalo přes potápky a veslonohé dál, až k pěvcům, ve druhém vydání jsou na základě současných poznatků nejdříve vrubozobí a hrabaví. Oproti prvnímu vydání je příjemnou změnou také vylepšení desítek ilustrací a aktualizace map rozšíření. První české vydání vyšlo v roce 2004 (Svojtka & CČ, Praha; překlad Romana Anděrová). Prvotní nadšení však krátce na to vystřídalo zklamání, neboť se zjistilo, že překlad obsahuje řadu nepřesností i vyložených nesmyslů, které mohou mást zvláště amatérské ornitology. Nejrizikovějšími oblastmi byly početnost druhů v ČR a české názvosloví, ale chyby se objevovaly i v samotném překladu. Mohli jsme se tak například dočíst, že vlašťovka obecná na našem území hnízdí v počtu menším než 100 párů (ve skutečnosti je celková početnost odhadována na 400-800 tisíc párů) nebo káně lesní v počtu větším než 100 tis. párů (velikost skutečné populace 9500-13000 párů). Kvůli špatnému názvosloví jsme se pak mohli setkat například s neexistující žlunou levantskou (správně žluna africká) nebo orlem nepálským (správně orel stepní).

Zprávu, že se začíná pracovat na novém, přepra-

nadšením a velkým očekáváním, zda se překladatel (Robert Doležal) dokáže vyvarovat chyb z prvního vydání a neudělá nějaké další.

Druhé vydání (Ptáci Evropy, severní Afriky a Blízkého východu, vydalo nakladatelství Ševčík, Plzeň 2012) se stejně jako jeho předchůdce na první pohled příliš neliší od anglického originálu. Má tak celé ulhové černé desky se zlatavě bílým nápisem a ilustraci letičích rybáka dlouhoocasého. Co však mnohé nemile překvapí již při zběžném ohledání je měkká vazba. Nevím, proč byl zvolen zrovna tento typ (nižší hmotnost?), ale do terénu, kam je příručka primárně určena, se nehodí a kniha je díky ní výrazně choulostivější. Naopak při jejím listování na první pohled potěší zachování vysoké kvality tisku a papíru. Dostáváme se tedy k samotnému překladu. Po chvíli pročítání je již patrné, že na rozdíl od prvního vydání prošla odbornou recenzí (od RNDr. Jiřího Horáčka) a úspěšně se tak vyhnula jeho největším problémům (chybám v názvosloví a početnosti v ČR). U názvů nedávno vzniklých druhů, které ještě nemají ustálený název v češtině, se autor radil s Faunistickou komisí České společnosti ornitologické a takový název od ostatních jednoduše odlišil netučným písmem. Toto řešení považují za velmi vhodné.

Bohužel, ani tentokrát v textu nechybí faktické chyby a překlepy. První nalezneme již na první straně v ilustraci topografie ptačího těla, kde jsou ruční krovky chybně označeny za ruční letky, a do konce knihy jich můžeme napočítat celkem 10 (z toho 2 jsou zřejmě již v originále) + dalších asi 19 překlepů (jejich seznam je k dispozici zde:

Pages
Layers
Swatches
Glyphs
Text Wrap
Stroke
Gradient
Story
Hyperlinks
Effects
Paragraph
Paragraph Styles
Character
Character Styles

Glyphs Text Wrap

Invert

0 mm 0 mm

Wrap Options:
Wrap To: Both Right & Left Sides

Contour Options:
Type:

Include Inside Edges

Objekt nebo obrázek je obtékáný po svém vlastním obvodu

překlad „Svenssona“. O tom, jak dopadl, informuje následující recenze.

Ihned poté, co se v roce 1999 objevilo na pultech knihkupectví první vydání knihy Collins Bird Guide, sklídilo mezi ornitologickou veřejností obrovský úspěch a krátce nato bylo označeno za nejlepší příručku pro určování ptáků západopalearktické oblasti. Obsáhlost (knihy pokrývá nejen oblast Evropy, ale také severní Afriky a Blízkého východu) v kombinaci s věrnými ilustracemi od předních evropských malířů ptáků a kvalitním doprovodným textem od experta na terénní určování ptáků dala vzniknout opravdu perfektní určovací příručce, která snadno překonala všechny své předchůdce. Popisuje nebo alespoň uvádí všechny druhy zaznamenané ve sledované oblasti, včetně vzácných zatoulanců a druhů introdukovaných a uniknuvších ze zajetí. U většiny z nich (s výjimkou posledních tří jmenovaných skupin, které jsou uvedeny na konci knihy) nechybí vyobrazení šatu jednotlivých pohlaví, mladých ptáků, popř. satebního a prostého šatu; mnohde nechybí ani prostředí nebo při typickém chování. Doprovodný text se pak soustřeďuje hlavně na fakta potřebná k určování v terénu, tj. typickým prostředím daného druhu, jeho popisem a popisem hlasových projevů; nechybí ani malá mapka s rozšířením.

Druhé, aktualizované vydání se na trhu objevilo v roce 2009, a od svého předchůdce se výrazně liší. Nejnápadnější změny se odehrály v taxonomické oblasti, v rámci které přibýlo 41 nových druhů a tím pádem i 24 nových dvoustran. Na první pohled je patrné také „přeházení“ jednotlivých skupin – první vydání začínalo potáplicemi a pokračovalo přes potápky a veslonohé dál, které mohou mást zvláště amatérské ornitology. Nejrizikovější oblastmi byly početnost druhů v ČR a české názvosloví, ale chyby se objevovaly i v samotném překladu. Mohli jsme se tak například dočíst, že vlaštovka obecná na našem území hnízdí v počtu menším než 100 párů (ve skutečnosti je celková početnost odhadována na 400-800 tisíc párů) nebo káně lesní v počtu větším než 100 tis. párů (velikost skutečné populace 9500-13000 párů). Kvůli špatnému názvosloví jsme se pak mohli setkat například s neexistující žlunou levantskou (správně žluna africká) nebo orlem nepálským (správně orel stepní).

Zprávu, že se začíná pracovat na novém, přepracovaném vydání, tak většina ornitologů přijala s nadšením a velkým očekáváním, zda se překladatel (Robert Doležal) dokáže vyvarovat chyb z prvního vydání a neudělá nějaké další.

Druhé vydání (Ptáci Evropy, severní Afriky a Blízkého východu, vydalo nakladatelství Ševčík, Plzeň 2012) se stejně jako jeho předchůdce na první pohled příliš neliší od anglického originálu. Má tak celé uhlové černé desky se zlatavě bílým nápisem a ilustraci letičiho rybáka dlouhoocasého. Co však mnohé nemile překvapí již při zběžném ohledání je měkká vazba. Nevím, proč byl zvolen zrovna tento typ (nižší hmotnost?), ale do terénu, kam je příručka primárně určena, se nehodí a kniha je díky ní výrazně choulostivější. Naopak při jejím listování na první pohled potěší zachování vysoké kvality tisku a papíru. Dostáváme se tedy k samotnému překladu. Po chvíli pročítání je již patrné, že na rozdíl od prvního vydání prošla odbornou recenzí (od RNDr. Jiřího Horáčka) a



Glyphs Text Wrap

Wrap Options: Wrap To: Both Right & Left Sides

Contour Options: Type:

Include Inside Edges

Obtékaný objekt odstraní všechny řádky z úrovně jeho velikosti

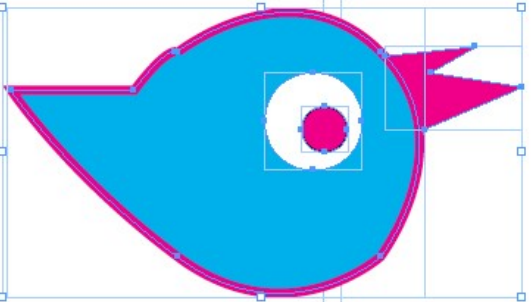
InDesign File Edit Layout Type Object Table View Window Nápověda

Id Br 68,1% *Untitled-2 @ 68%

X: 25,291 mm W: 118,709 mm Y: 90 mm H: 66,284 mm

30 20 10 0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250 260 270 280 290 300 310 320 330 340 350 360 370 380

preklad „Svenssona“. O tom, jak dopadl, informuje následující recenze. Ihned poté, co se v roce 1999 objevilo na pultech knihkupectví první vydání knihy Collins Bird Guide, sklídilo mezi ornitologickou veřejností obrovský úspěch a krátce nato bylo označeno za nejlepší příručku pro určování ptáků západopalearktické oblasti. Obsáhlost (knihy pokrývá nejen oblast Evropy, ale také severní Afriky a Blízkého východu) v kombinaci s věrnými ilustracemi od předních evropských malířů ptáků a kvalitním doprovodným textem od experta na terénní určování ptáků dala vzniknout opravdu perfektní určovací příručce, která snadno překonala všechny své druhy zaznamenané ve sledované oblasti, včetně vzácných zatoulanců a druhů introdukovaných a uniklivších ze zajetí. U většiny z nich (s výjimkou posledních tří jmenovaných skupin, které jsou uvedeny na konci knihy) nechybí vyobrazení šatu jednotlivých pohlaví, mladých ptáků, popř. svatebního a prostého šatu, mnohde nechybí ani vyobrazení více poddruhů, v letu, v typickém prostředí nebo při typickém chování. Doprovodný text se pak soustřeďuje hlavně na fakta potřebná k určování v terénu, tj. typickým prostředím daného druhu, jeho popisem a popisem hlasových projevů; nechybí ani malá mapa s rozšířením.



v roce 2009, a od svého předchůdce se výrazně liší. Nejnápadnější změny se odehrály v taxonomické oblasti, v rámci které přibýlo 41 nových druhů a tím pádem i 24 nových dvoustran. Na první pohled je patrné také „přeházení“ jednotlivých skupin – první vydání začínalo potáplicemi a pokračovalo přes potápky a veslonohé dál, až k pěvcům, ve druhém vydání jsou na základě současných poznatků nejdříve vrubozobi a hrabaví. Oproti prvnímu vydání je příjemnou změnou také vylepšení desítek ilustrací a aktualizace map rozšíření. První české vydání vyšlo v roce 2004 (Svojtka & Co., Praha; překlad Romana Anděrová). Prvotní nadšení však krátce na to vystřídalo zklamání, neboť se zjistilo, že překlad obsahuje řadu nepřesností i vyložených nesmyslů, které mohou mást zvláště amatérské ornitology. Nejrizikovější oblastmi byly početnost druhů v ČR a české názvosloví, ale chyby se objevovaly i v samotném překladu. Mohli jsme se tak například dočíst, že vlaštovka obecná na našem území hnízdí v počtu menším než 100 párů (ve skutečnosti je celková početnost odhadována na 400-800 tisíc párů) nebo káně lesní v počtu větším než 100 tis. párů (velikost skutečné populace 9500-13000 párů). Kvůli špatnému názvosloví jsme se pak mohli setkat například s neexistující žlunou levantskou (správně žluna africká) nebo orlem nepálským (správně orel stepní).

Zprávu, že se začíná pracovat na novém, přepracovaném vydání, tak většina ornitologů přijala s nadšením a velkým očekáváním, zda se překladatel (Robert Doležal) dokáže vyvarovat chyb z prvního vydání a neudělá nějaké další.

Glyphs Text Wrap

Wrap Options:
Wrap To: Both Right & Left Sides

Contour Options:
Type:

Include Inside Edges

Pages
Layers
Swatches
Glyphs
Text Wrap
Stroke
Gradient
Story
Hyperlinks
Effects
Paragraph
Paragraph Styles
Character
Character Styles

Obtákaný objekt odstraní všechny řádky z dosahu jeho rozměru a všechny řádky pod ním

1 1 error

...příklad „Svenssona“. O tom, jak dopadl, informuje následující recenze.

Ihned poté, co se v roce 1999 objevilo na pultech knihkupectví první vydání knihy Collins Bird Guide, sklídilo mezi ornitologickou veřejností obrovský úspěch a krátce nato bylo označeno za nejlepší příručku pro určování ptáků západopalearktické oblasti. Obsáhlost (knihy pokrývá nejen oblast Evropy, ale také severní Afriky a Blízkého východu) v kombinaci s věrnými ilustracemi od předních evropských malířů ptáků a kvalitním doprovodným textem od experta na terénní určování ptáků dala vzniknout opravdu perfektní určovací příručce, která snadno překonala všechny své předchůdce. Popisuje nebo alespoň uvádí všechny druhy zaznamenané ve sledované oblasti, včetně vzácných zatonalanců a druhů introdukovaných a uniknuvších ze zajetí. U většiny z nich (s výjimkou posledních tří jmenovaných skupin, které

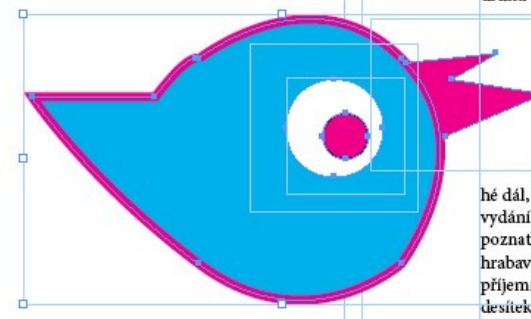
...jsou určeny na konkrétní účely při vyobrazení jednotlivých pohlaví, mladých ptáků, popř. svatebního a prostého šatu, mnohde nechybí ani vyobrazení více poddruhů, v letu, v typickém prostředí nebo při typickém chování. Doprovodný text se pak soustřeďuje hlavně na fakta potřebná k určování v terénu, tj. typickým prostředím daného druhu, jeho popisem a popisem hlasových projevů; nechybí ani malá mapka s rozšířením.

Druhé, aktualizované vydání se na trhu objevilo v roce 2009, a od svého předchůdce se výrazně liší. Nejvýznamnější změny se odehrály v taxonomické oblasti, v rámci které přibýlo 41 nových druhů a tím pádem i 24 nových dvoustran. Na první pohled je patrné také „přeházení“ jednotlivých skupin – první vydání začínalo potáplicemi a pokračovalo přes potápky a veslonohé dál, až k pěvcům, ve druhém vydání jsou na základě současných poznatků nejdříve vrubozobí a hrabaví. Oproti prvnímu vydání je příjemnou změnou také vylepšení desítek ilustrací a aktualizace map rozšíření. První české vydání vyšlo v roce 2004 (Svojtka & Co., Praha; překlad Romana Anděrová). Prvotní nadšení však krátce na to vystřídalo zklamání, neboť se zjistilo, že překlad obsahuje řadu nepřesností i vyložených nesmyslů, které mohou mást zvláště amatérské ornitology. Nejrizikovějšími oblastmi byly početnost druhů v ČR a české názvosloví, ale chyby se

...se tak například dočítá, že vlaštovka obecná na našem území hnízdí v počtu menším než 100 párů (ve skutečnosti je celková početnost odhadována na 400-800 tisíc párů) nebo káně lesní v počtu větším než 100 tis. párů (velikost skutečné populace 9500-13000 párů). Kvůli špatnému názvosloví jsme se pak mohli setkat například s neexistující žlunou levantskou (správně žluna africká) nebo orlem nepálským (správně orol stepní).

Zpráva, že se začíná pracovat na novém, přepracovaném vydání, tak většina ornitologů přijala s nadšením a velkým očekáváním, zda se překladatel (Robert Doležal) dokáže vyvarovat chyb z prvního vydání a neudělá nějaké další.

Druhé vydání (Ptáci Evropy, severní Afriky a Blízkého východu, vydalo nakladatelství Ševčík, Plzeň 2012) se stejně jako jeho předchůdce na první pohled příliš neliší od anglického originálu. Má tak celé uhlové černé desky se zlatavě bílým nápisem a ilustrací letícího rybáka dlouhoocasého. Co však mnohé nemile překvapí již při zběžném ohledání je měkká vazba. Nevím, proč byl zvolen zrovna tento typ (nižší hmotnost?), ale do terénu, kam je příručka primárně určena, se nehodí a kniha je díky ní výrazně choulostivější. Naopak při jejím listování na první pohled potěší zachování vysoké kvality tisku a papíru. Dostáváme se tedy k samotnému překladu. Po chvíli pročítání je již patrné, že na rozdíl od prvního vydání prošla odbornou recenzí (od RNDr. Jiřího Horáčka) a úspěšně se tak vyhnula jeho největším problémům (chybám v názvosloví a početnosti v ČR). U názvů nedávno vzniklých druhů, které ještě nemají ustálený název v češtině, se autor radil s Fauni-



Glyphs Text Wrap

Wrap Options:
Wrap To: Both Right & Left Sides

Contour Options:
Type:

Include Inside Edges

Zde můžeme rozšířit oblast obtékaného obrázku nebo objektu

ZDROJE

Literatura

- 1) DVOŘÁK, Jan. *Adobe Indesign CS4: Oficiální výukový kurz*. Brno: Computer Press a.s., 2009, ISBN 978-80-251-2338-6.

Obrazová příloha

Vlastní archiv